

som er fremsatte af det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard), og ikke trække Tiden ud med at gentage dem. Det ærede Medlem fra Hurup har efter min Mening paa fyldestgørende Maade vist, at der ikke er eller kan blive Tale om nogen betydelig Merudgift for Amtskommunerne.

Til de enkelte Indvendinger, som er blevet fremsat, skal jeg tillade mig, Paragraf for Paragraf, at knytte nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) udtalte, at man i hans Parti maatte gøre Indvending imod, at en Kommunes Betaling efter Paa-krav af Jordemoderens Tilgodehavende for Medhjælp ved en Fødsel kunde betragtes som Fattighjælp til vedkommende, og han henviste Jordemødrene til at skaffe sig deres Betaling gennem civilt Søgmaal ligesom alle andre, der faar Penge til gode. Jeg maa dertil gøre den Bemærkning, at der paalægges Jordemødrene Pligt til at komme de fødende til Hjælp, og jeg synes, det er en rimelig Konsekvens at sikre Jordemødrene en minimal Betaling for det pligtmæssigt udførte Arbejde; derfor tror jeg, det er rigtigt, at man giver Jordemødrene Krav paa at faa deres Minimumstakst betalt af Kommunen, naar vedkommende fødende eller hendes Mand ikke betaler. Men en anden Sag er det, som det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) senere ytrede, om man ikke her noget for hastigt kommer til at give Betalingen Fattighjælps Karakter. Jeg har intet at indvende imod, at man indskyder et Led til, saaledes at man, idet man fastholder, at Jordemødrene kan gøre Krav paa af Kommunen at faa betalt Minimumstaksten for pligtmæssigt udført Arbejde, fordrer, at Kommunen skal give vedkommende et Varsel om og en Frist til at refundere Beløbet, inden Betalingen faar Fattighjælps Karakter, og jeg er rede til inden anden Behandling af nærværende Lovforslag at stille et Ændringsforslag, som imødekommer dette Ønske fra det ærede Medlems Side. Jeg tror ikke, man fra nogen Side kan have noget at indvende imod dette, og naar der kan opnaas Enighed herom, vil det jo fremme Sagen.

Det er jo et Spørgsmaal, hvorvidt det er heldigt, at Jordemødrene har Jordlodder eller ikke. Naturligvis er det ganske umuligt at forhindre en Jordemoder, der bor paa Landet, i undertiden at gøre Arbejde ved Jord, hvad enten det sker i Mark eller i Have — som oftest vil vel en Jordemoder, der bor paa Landet, hvis hun ikke

har nogen Jordlod til sit Hus, dog i det mindste have et lille Stykke Have —; men en anden Ting er, om man vil hævde, at det er af Vigtighed at drage Omsorg for, at der til enhver Jordemoderbolig hører en Jordlod. Man kan gaa for vidt til begge Sider, og jeg synes, at man ved det, her er foreslaaet, ad en jævn Vej kommer frem til en Løsning af Spørgsmaalet, som alle kan være tjente med. Man griber ikke ind i de bestaaende Forhold paa en voldsom og maaske uheldbringende Maade. Man lader de Jordemødre og deres Mænd, som har en til Jordemoderhuset hørende Jordlod at dyrke, beholde denne, men saa siger vi: Efter at denne Lov er traadt i Kraft, tillægges der ikke mere Jordemoderboliger nogen Jordlod; det tror jeg ikke, man kan have nogen Grund til at indvende noget videre imod.

Medens jeg kan gaa med til den Ændring i § 5, som ønskedes af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds, maa jeg baade overfor det nævnte ærede Medlem og overfor det ærede Medlem fra Hurup sige, at jeg finder det rimeligt, at den, som udfører Vikariatarbejde for en Distriktsjordemoder, f. Eks. under hendes Sygdom, ikke faar hele Betalingen, men kun $\frac{2}{3}$ deraf, medens $\frac{1}{3}$ tilfalder Distriktsjordemoderen. Hun kan jo være haardt nok ramt af sin Sygdom, selv om den er forbigaaende, og det er ikke mere end rimeligt, at den sandsynligvis yngre Kvinde, som kommer til at vikariere for hende, nøjes med $\frac{2}{3}$ og afstaar $\frac{1}{3}$ til Distriktsjordemoderen, for at denne dog ikke skal være helt uden Indtægt af sin Praksis i den Tid, hun er syg eller paa anden Maade forhindret i at varetage sin Gerning. Jeg vil nødig se et Ændringsforslag paa dette Punkt.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) syntes, at det vilde være rigtigt at foreskrive, at naar en Distriktsjordemoder blev afskediget med det 70de Aar, skulde hun ikke alene ikke have Ret til at praktisere i det Disrikt, hvor hun har været Distriktsjordemoder, men det skulde i det hele forbydes hende at praktisere; thi naar hun ikke — saaledes maa det ærede Medlems Tankegang være, og saaledes sagde det ærede Medlem vist ogsaa — er egnet til at være Distriktsjordemoder, kan hun overhovedet ikke være egnet til at praktisere. Denne Slutning forekommer mig ikke helt rigtig; der kan være Forskel paa, om man har Kræfter til at varetage en Distriktsjordemoders vistnok altid besværlige, men undertiden